

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΕΝΟΣ ΕΚΑΙΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΑ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, 1891. ΑΡΙΘ. 284

Συνδρ. έτησ. έν Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Είς ούδένα, πλην των τακτικῶν ανταποκριτῶν, στέλλεται ἡ Ἐφημερίς των Παιδων ἢ άνευ προπλήρωμας.

Ἐξωτερικῶ φρ. 2.

Ἐξοδῶ Ἐκαδίου ἀριθ. 23.

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ ΠΕΚΙΝΟΝ.

Τὸ Πεκίνον κεῖται εἰς πεδιάδα, περιβάλλεται δὲ ὑπὸ τειχῶν ὑψηλῶν, ἅτινα φαίνονται ἀπὸ μακρόθεν, εἶναι δὲ 30 μιλίων τὴν περιφέρειαν.

Ἐκτὸς τῶν τειχῶν τούτων ὑπάρχουσι δύο ξεχωρισταὶ πόλεις ἢ τῶν Κινέζων καὶ ἢ τῶν Ταρτάρων, εἰς δὲ τὰς πόλεις τῶν Ταρτάρων ὑπάρχει τρίτη ἢ ἀσηγορευμένη πόλις, ἐντὸς τῆς ὁποίας κείνται τὰ ἀνάκτορα καὶ ἄλλα βασιλικά κτίρια, ἐκτισμένον κήπος καὶ μικρὸς τίς λίμνη.

Τὸ τεῖχος τὸ περιβάλλον τὴν τρίτην ταύτην πόλιν εἶναι χρώματος κίτρινον, ὅπερ εἶναι τὸ χρῶμα τὸ αὐτοκρατορικόν, καὶ ὅπως τὰ ἀνάκτορα περικαλύπτονται ὑπὸ τοῦδων κίτρινων.

Τὸ ἐξωτερικὸν τεῖχος εἶναι τὸ θαυμαστότατον καθ' ὅλην τὴν Κίναν. Εἶναι δὲ 40 ποδῶν τὸ ὕψος, 60 ποδῶν τὸ πλάτος εἰς τὴν βῆσιν καὶ 34 ποδ., πλατὺ εἰς τὴν κορυφὴν, κατὰ διαστήματα δὲ ὑπάρχουν γουλάδες πρὸς ὑπεράσπισίν αὐτοῦ μεταξὺ τῶν πυλῶν.

Πύλαι ὑπάρχουσι 16 εἰς τὴν πόλιν, διανεμημένων καταλλήλως πρὸς εἰκόλιαν τῶν πολιτῶν, ὑφ' ἑκάστην δὲ πύλιν ἐγείρεται ὑψηλὸς πύργος 115 ποδῶν τὸ ὕψος. Ἐκάστη λεωφόρος, κοινωνοῦσα μὲ μίαν ἀπὸ τὰς πύλας εἶναι διπλή. Τὰ τεῖχη καὶ αἱ πύλαι δίδουσιν εἰς τὴν πόλιν τὴν θέαν τῆς ἀσφαλείας. Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1890 αἱ ἠνωμένοι δυνάμεις τῶν Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν ἐφθάσαν μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ Πεκίνου, εἶρον δὲ ὅτι δὲν εἶναι τόσον εὐκόλον νὰ καταρτίθουν τὸ τεῖχος. Ἐστῆσαν λοιπὸν ἐμπροσθεν μίαι τῶν πυλῶν πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως, καὶ ἐπεμψαν λόγον εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτι ἐὰν ἡ πύλη δὲν ἴνοιγε πρὸ τῆς 12ῃς τῆς ἐπομένης ἡμέρας, θὰ τὴν ἐξάπορθουν διὰ τῆς βίας.

Οἱ Κινέζοι δὲν ἐδεῖξαν σημεῖον ὑποχωρήσεως εἰς τὴν ἀπάντησιν μέχρις ὀλίγων λεπτῶν πρὸ τῆς ὀρθοθεσίης προθεσμίας, ὅτε αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἠνοίχθησαν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ τὰ συμμαχικά στρατεύματα εἰσῆλθον ἄνευ ἀντιτάσεως εἰς τὴν πόλιν!

Φθάσαντες εἰς τὰ ἀνάκτορα εἶρον ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἐζήτησε καταφύγιον εἰς τὴν Ταρταρίαν, ὅπου ὀλίγαις ἡμέραις μετὰ ταῦτα νύκτοκτόνησεν. Ὁ πόλεμος οὗτος ἐγένετο πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν ἄλλοδαπῶν ἐμπόρων καὶ προσέτι τῆς ζωῆς τῶν ἐντοπιῶν χριστιανῶν εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν πρὸς διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν Κίνα.

Ἐπι τὴς κορυφῆς τῶν τειχῶν ὑπάρχει πεζοδρομιον πλακοστρωμένον διὰ περιπατοῦν περίε τῆς πόλεως, συγχάζεται δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῶν καλλιτέρων κοινωνικῶν τάξεων, διότι οὔτε κόνις οὔτε λάσπη οὔτε ἄλλα ἀκαθαρσία ὑπάρχει ἐκεῖ ἐνεκα τοῦ μεγάλου ὕψους τοῦ μέρους τούτου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους.

Ἡ Μωαβίτης Ῥοῦθ σταχυολογοῦσα εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Βοῦθ, (ἰδὲ Βιβλίον Ῥοῦθ, κ. κεφάλαιον.)

(Ἐσκαλίθη ὑπὸ τῆς μικρᾶς συνδρομητρίας τῆς Ἐφ. τῶν Παιδων δεσποινίδος Νικολαίδου ἐκ Σμύρνης.)

Ἔπαρχουν πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποία ἠμπορεῖτε νὰ κάμνετε, ἀλλὰ τὰ ὁποία δὲν εἶσατε ὑπόχρεοι νὰ πράξετε. ἠμπορεῖτε ὅμως πάντοτε νὰ κάμνετε ὅ,τι εἶνε τὸ καθήκον σας νὰ κάμνετε ἐδῶ καὶ τώρα.

— Ἔπαρχουν ἕκτειροι θεσεις, τὰς ὁποίας δύνασθε νὰ πληρώσατε, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος μίαν μόνην θέσιν εἶσατε ὑπόχρεοι νὰ πληρώσατε. Πράξατε τὸ ἐν πρᾶγμα τώρα καὶ πληρώσατε τὴν μίαν θέσιν τώρα. Ὁ δὲ βλέπων πάντα τὰ πράγματα καὶ ὄλους τοὺς τόπους θὰ φροντίσῃ περὶ τῶν λοιπῶν.

ΜΥΡΤΙΣ.

Διήγημα τοῦ πρώτου αἰῶτος μ. Χ.

(Ἰδε προηγουμένον φύλλον.)

— Τρέξε, Κλεομένη, εἶπε μὴ χαμηλὴν φωνὴν εἰς τὸν παῖδα ὁ Δημήτριος, νὰ εἰδοποιήσῃς τὸν κήρυκα νὰ ἔλθῃ σήμερον ἐδῶ. Οὗτος δὲν ἔχασε καιρὸν, ἀλλ' ἀνεχώρησε δραμαίως. Μεταβάς ὁμοῦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κήρυκος, ἔμαθεν ὅτι εἶχεν ἤδη ἐξέλθει διὰ νὰ ἐπισκεφθῆ Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην. Ἐκεῖ λοιπὸν ἔσπευσεν ὁ Κλεομένης, καὶ συνήντησε τὸν γέροντα ἀκριβῶς ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐξερχόμενον τῆς οἰκίας τοῦ Διονύσιου, διὰ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν ἀγοράν. Ὅταν ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν τοῦ Κλεομένου εἰσήλθε πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ καὶ τὸν Διονύσιον· διότι οἱ τότε Χριστιανοί, ἂν καὶ δὲν ἐφοβοῦντο νὰ ὁμολογήσουν τὸν Χριστόν, εἶχον μαθεῖν ἐκ πείρας ὅτι ἄσκοπον καὶ ὄλως μάταιον ἦτο νὰ κηρύττουν εἰς ἠρεθισμένον ὄχλον.

Ὅταν ὁμοῦ ὁ Κλεομένης ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἀγοράν, νέαι δυσχέρειαί τὸν ἐπερίμεναν. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, οἱ Ἰουδαῖοι εἶχον κάμει κατακραυγὴν ἐναντίον τοῦ Δημητρίου, ὅτι εἶχε στείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Ναζωραῖον νὰ μὴ ἔλθῃ· καθ' ἣν δὲ στιγμήν ἐπανῆλθεν ὁ Κλεομένης, εἰς ὠργισμένους Ἰουδαίους ἐκτύπησε τὸν Δημήτριον τόσον σφοδρῶς, ὥστε τὸν ἠπλώσεν ἡμικναίσθητον καὶ αἱματόφυρτον κατὰ γῆς.

Ὁ Κλεομένης κραυγαζὼν διὰ βοήθειαν, ἐρρίφθη εἰς τὸ μέσον καὶ ἐσήκωσε τὸν Δημήτριον εἰς τὰς ἀγκάλας του. Ἄλλοι Ἕλληνες προσῆλθον καὶ τὸν ἐβοήθησαν νὰ δέσῃ τὰς πληγὰς του, ἐνῶ οἱ Ἰουδαῖοι, βλέποντες τόσους προστρέχοντας, ἀπεσύρθησαν ταχισταί.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ὁ Κλεομένης, ζητῶν τεμάχια φύλλων συκῆς μεταξύ τῶν πανερίων, εἶδε διερχομένας δύο κορασίδας δούλας. Ἐμεινεν ἐπὶ μίαν στιγμήν ἐμβρόντητος, ἔπειτα κραυγαζὼν « Μύρτι! Μύρτι! » ἔδραμε καὶ ἐνῆγκαλισθῆν τὴν προσφιλῆ του ἀδελφὴν. Ἐκείνη οὔτε λέξιν ἠδύνατο νὰ προφέρῃ, ἀλλ' ἔκλαιεν ἀσυμμάκτουσα, ἐπὶ τοῦ βραχίονός του. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ὁ Δημήτριος ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ τοὺς ἐκύτταξε.

— Εὐρέθη ἡ Μύρτι! ἀνέκραξεν ὁ Κλεομένης πρὸς αὐτόν. Ἐπειτα κυττάξας τὴν δούλην, ἣτις συνώδευε τὴν Μύρτιν, παρετήρησεν ὅτι αὕτη δὲν ἦτο ἄλλη παρὰ τὸ τυφλὸν ἐκεῖνο κοράσιον τὸ ὁποῖον εἶχε προστατεύσει εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Ῥώμης. « Καὶ ἰδοὺ, Δημήτριε, ἐπρόσθεσε, μίαν

ἣτις ἐγνώρισεν τὸν μέγαν Παῦλον εἰς τὴν Ῥώμην. Δὲν ἠλπίζα ὅτι θὰ τὴν ἐπανίδω εἰς τὰς Ἀθήνας! »

— Ναί, μὲ ἐπροστάτευσας εὐγενῶς εἰς τὴν Ῥώμην, εἶπεν ἡ τυφλή.

— Ἀλλὰ καὶ σὺ μὲ εὐεργέτησας πολὺ περισσότερο, διότι σὺ πρώτη μου εἶπες περὶ τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶναι μεγαλύτερος τοῦ Διὸς καὶ τῆς Παλλάδος.

— Ἄ, αὐτὸς ὁ Θεὸς ἤκουσε τὰς προσευχάς μου περὶ σοῦ ἐψήθυσεν ἡ Μύρτις.

Ὁ Κλεομένης ἀνεσκίρτησε καὶ ἐκύτταξε τὴν ἀδελφὴν του, μὲ ἐκπληξιν. « Λοιπὸν καὶ σὺ γνωρίζεις τὸν Θεὸν τοῦτον, Μύρτι μου! ἀνέκραξε. « Τότε μαζὺ θὰ ἀναζητήσωμεν τὴν μητέρα μας καὶ θὰ τῆς εἴπωμεν ὅτι εἴμεθα καὶ οἱ δύο Χριστιανοί! »

— Ἀπομονεῖς, Κλεομένη, ὅτι εἶμαι δούλη!

Πράγματι εἰς τὴν χαρὰν καὶ συγκίνησίν του εἶχε λησμονήσει τοῦτο, καὶ προσέτι, ὅτι ἴσταντο ἐκεῖ περικυκλωμένοι ἀπὸ πολλοὺς περιέργους, οἵτινες ἠκροάζοντο τὰς ἐκμυστηρεύσεις των. Ἡ Μύρτις ὁμοῦ ἀντελήφθη ὅλων τούτων. « Ἦρῖπει νὰ σὲ ἀφήσω τώρα, εἶπε, διότι ἡ κυρία μου θὰ μὲ καλώσῃ »

— Ἄ, ναί! κύτταξε καλά, ἀδελφοῦλα μου, μὴ τὴν δυσαρεστήσῃς, διότι ἔχω ἀκούσει ὅτι αἱ Ῥωμαῖαι κυραὶ πολὺ σκληρῶς τιμωροῦν τοὺς δούλους των.

Ἡ Μύρτις ἐκύτταξε τὸν Δημήτριον, καὶ ἐψήθυσεν εἰς τὸν ἀδελφὸν τῆς. « Εἶσαι καὶ σὺ δούλος αὐτοῦ τοῦ γέροντος; »

— Ὅχι, ὄχι—αὐτὸς εἶναι ὁ σύζυγος τῆς Ξανθίππης μας, καὶ μὲ ἔχει πολὺ προστατεύσει. Ἐδραπέτευσα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖός μᾶς εἶχε πρὸς πώλησιν, καὶ σὲ ἀνεζήτησα παντοῦ τώρα δὲ ὅπου σὲ ἤρα θὰ σοῦ ἐξαγοράσω τὴν ἐλευθερίαν σου! »

Ἡ Μύρτις τὸν ἐφίλησε, καὶ αὕτη καὶ ἡ τυφλή Δρουσίλλα ἀνεχώρησαν διὰ νὰ μὴ βραδύνουν. Ὁ Κλεομένης ὁμοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ τρίξῃ κατόπιν των, ἅμα ἐβεβαιώθη ὅτι ὁ Δημήτριος συνῆλθεν ἀπὸ τὰ κτυπήματά του, καὶ τὰς συνώδευσε μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ Ῥούφου, ἀπαιχαιρέτησε δὲ τὴν ἀδελφὴν του, ἀφοῦ τὴν ἔκοψε νὰ ὑποσχεθῆ ὅτι, ἂν ἠδύνατο θὰ ἤρχετο εἰς τὴν ἀγοράν τὴν ἐπομένην νὰ τὸν ἀνταμώσῃ.

Ὅτε ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἀγοράν, εὗρε τὸν Δημήτριον ἐτοιμάζοντα τὰ πανέρια πρὸς ἀναχώρησιν. « Ἄς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ σπίτι, » εἶπεν οὗτος, « διότι δὲν ἔχω πλέον σήμερον ὄρεξιν νὰ μείνω ἐδῶ, καὶ θὰ εἴπωμεν καὶ εἰς τὴν Ξανθίππην ὅτι εὐρήκαμεν τὴν ἀδελφὴν σου. » Ὁ Κλεο-

μένης λοιπόν ἐφόρτωσε τὰ πράγματα ἐπάνω εἰς τὸν ὄνον, καὶ ἀπῆλθον τῆς ἀγορᾶς. Καθ' ὁδὸν διηγήθη εἰς τὸν Δημήτριον πῶς ἐσκόπευε νὰ ἀγωνισθῆ ὡς μονομάχος, διὰ νὰ κερδήσῃ ἀρκετὰ χρήματα νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Μύρτιν. Ὁ γέρον δὲν ἠγάπα τὰς μονομαχίας τὸσον ὅσον τοὺς ἐνδόξους ἀγῶνας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἐπεδοκίμασε τὸ σχέδιον τοῦ Κλεομένης, ἀφοῦ ἦτο πρὸς ἀπελευθερώσῃ τῆς ἀδελφῆς του.

— Ἐγὼ ὅτε ἤμην νέος, ἠγωνίσθην εἰς τὰ Ἴσθμα, εἶπε, καὶ ἂν καὶ τὸ βραβεῖον ἦτο μόνον στέφανος ἐκ δάφνης, καὶ δὲν εἶχον καμμίαν ἀδελφὴν νὰ ἀπελευθερώσω, δὲν ἐφείσθην κόπων καὶ σωμαστικῆς ἐπὶ πολλοῖς μῆνας, διὰ νὰ γείνω καλὸς ἀγωνιστής.

— Καὶ ἐκέρδισες τὸ βραβεῖον; ἠρώτησεν ὁ Κλεομένης, ζωηρῶς.

— Ὅχι, δυστυχῶς, διότι ἦσαν πολλοὶ οἱ ἀγωνισταὶ, καὶ δύο μὲ ἐπέρασαν καθὼς ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμας.

— Τότε λοιπόν εἰς μάτην ὑπῆγαν ὄλοι οἱ κόποι σου καὶ ἡ σωμαστικὰ;

— Ὅχι, διόλου* ἔμαθα νὰ ὑπομένα κούρασιν καὶ πείναν καὶ ψῆχος ἀγογγύστως, εἶπεν ὁ Δημήτριος, καὶ τοῦτ' αὐτὸ πρέπει νὰ μάθῃς καὶ σὺ, ἂν θέλῃς νὰ ἀναδειχθῆς εἰς αὐτοὺς τοὺς Ῥωμαϊκοὺς ἀγῶνας.»

Παρὰ τὰς πύλας ἦτο μικρὸν ἱερὸν τῆς Τύχης, καὶ ἄλλο τε μὲ τοιαύτην συνομιλίαν, θὰ ἴσταντο ἐνταῦθα διὰ νὰ θυσιάσῃ εἰς τὴν τυφλὴν θεάν. Ἦδη ὅμως εἶχον ἀρχίσει οἱ ὀφθαλμοὶ των νὰ διανοίγονται ὑπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ δὲν ἐνόουν πλέον νὰ ἀναθέτουσιν τὰς ἐλπίδας των εἰς τοιαῦτα πράγματα.

— Θὰ ἐρωτήσω, παιδί μου, εἶπεν ὁ Δημήτριος, τὸν καλὸν μας κήρυκα ἂν δὲν δυνάμεθα νὰ προσευχηθῶμεν εἰς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας σου εἰς τοῦτο, ὅπως ἄλλοτε εἰς τὴν Τύχην.»

Ὅταν ἐφθασα εἰς τὴν οἰκίαν, ἡ Ξανθίππη τοὺς συνήνησεν εἰς τὴν θύραν, ὡχρὰ καὶ ἐντρομος. «Ἦρχισεν!» ἐστέναζεν, ὅταν εἶδε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρός της τυλιγμένην μὲ αἰμόφυρτον ἐπίδημον.

— Τί ἤρχισεν; ἠρώτησεν ὁ Δημήτριος.

— Ἡ ἐκδίκησις τῶν θεῶν, ἀπάντησεν ἡ Ξανθίππη. Τὸ ἤξευρα ὅτι θὰ μᾶς καταφθάσῃ!»

— Μπᾶ! ἦτον ἡ ἐκδίκησις τῶν Ἑβραίων, ὅχι τῶν θεῶν, εἶπε μειδιῶν ὁ Δημήτριος.

— Τότε λοιπόν σὲ ἤξευρε ἢ ἄγορὰ ὅτι εἶσαι Ναζωραῖος, ἠρώτησεν ὡχρῶσα ἡ συζυγὸς του.

— Πιστεύω, ἀπάντησεν ὁ Δημήτριος* ἀλλὰ

ὁ Κλεομένης, ἅμα βάλῃ τὸν ὄνον εἰς τὸν σταῦλον, ἔχει κάτι σπουδαῖον νὰ σοῦ ἀναγγείλῃ.»

Ἡ Ξανθίππη ὅμως δὲν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους του. «Ἄ, δυστυχία μου! τί ἐντροπή!» ἐστέναζε κλαίουσα. «Εἶθε ὁ Ζεὺς νὰ ἔκεραυνοβόλῃ τὸν Παῦλον ἐκεῖνον, πρὶν προσθάσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ τὰς ἀσεβεῖς διδασκαλίας του, διότι μοῦ ἐρήμωσε τὴν ζωὴν. Πρῶτον παρέσυρε τὴν κυρίαν μου, ἥτις ἦτο ἀγνή καὶ εὐγενὴς σὰν τὴν Ἥραν* καὶ τώρα ὁ Δημήτριός μου, ποῦ δὲν εἶναι ἄλλος τιμιώτερος ἀπὸ αὐτὸν εἰς ὅλην τὴν ἀγορὰν, καὶ αὐτὸς ἐκόλλησε τὴν λέπραν τῆς ἀποστασίας!»

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εἰσῆλθεν ὁ Κλεομένης καὶ τὸν διέκοψεν. «Ξανθίππη μου! φαντάσου!» ἀνέκραξε, ἐσήμερον νῦρα τὴν Μύρτιν, εἰς τὴν ἀγορὰν!» Ἡ καλὴ τροπὸς ἐλησημόνησεν ὅλα τὰ ἄλλα ἀπὸ τὴν χαρὰν της ὅτι καὶ τὸ ἄλλο της χαϊδεύμενον παιδάκι, τὸ ὁποῖον εἶχε χάσει πρὸ τῶν ἑτῶν ἀνευρέθη, καὶ ὅτι τὴν ἱπαύριον θὰ τὸν ἔβλεπεν!

Ἀκολουθεῖ.

ΘΙΒΕΤ.

Τὸ Θιβέτ κεῖται 400 καὶ ἐπέκεινα μίλια πρὸς βορρᾶν τῆς Βερκάλης μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν Ἰμαλαίων ὄρεων, διὰ νὰ εἰσελθῇ δὲ τις εἰς τὴν παραξενὴν ταύτην χώραν πρέπει νὰ διέλθῃ διὰ χειρῶν καὶ στενωπῶν, ὑψηλοτέρων καὶ αὐτῶν τῶν Ἀλπεων!

Σχεδὸν ὀλόκληρος ἡ χώρα τοῦ Θιβέτ συνίσταται ἐκ σ τ ε π ὠ ν, ἦτοι μῆς ἐπιπέδου 15,000 μιλίων ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἐδῶ δὲ καὶ ἐκεῖ ὑπάρχουν λίμναι καὶ ἐνίοτε ἐκτεταμένα λειβάδια, εἰς τὰ ὁποῖα βόσκουν ἀγέλαι Ἰάκων. Ἡ Ἰὰκ εἶναι ἀμελὲς ἔχουσα μακρὰς τρίχας καὶ ἕβρον ἐπὶ τῆς ράχεις αὐτῆς ὅμοιον πρὸς τὸν τῶν Καμήλων, μεταχειρίζονται δὲ αὐτὴν οἱ κάτοικοι ὡς ἵππον δι' Ἰπασίαν.

Τὸ κλίμα εἰς τοιοῦτον ὕψος εἶναι φυσικὰ πολὺ ψυχρὸν, τὸν δὲ χειμῶνα τὸ κρῆας παγώνει τὸσον ὥστε δύναται νὰ κοπανισθῇ καὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἄλευρον!

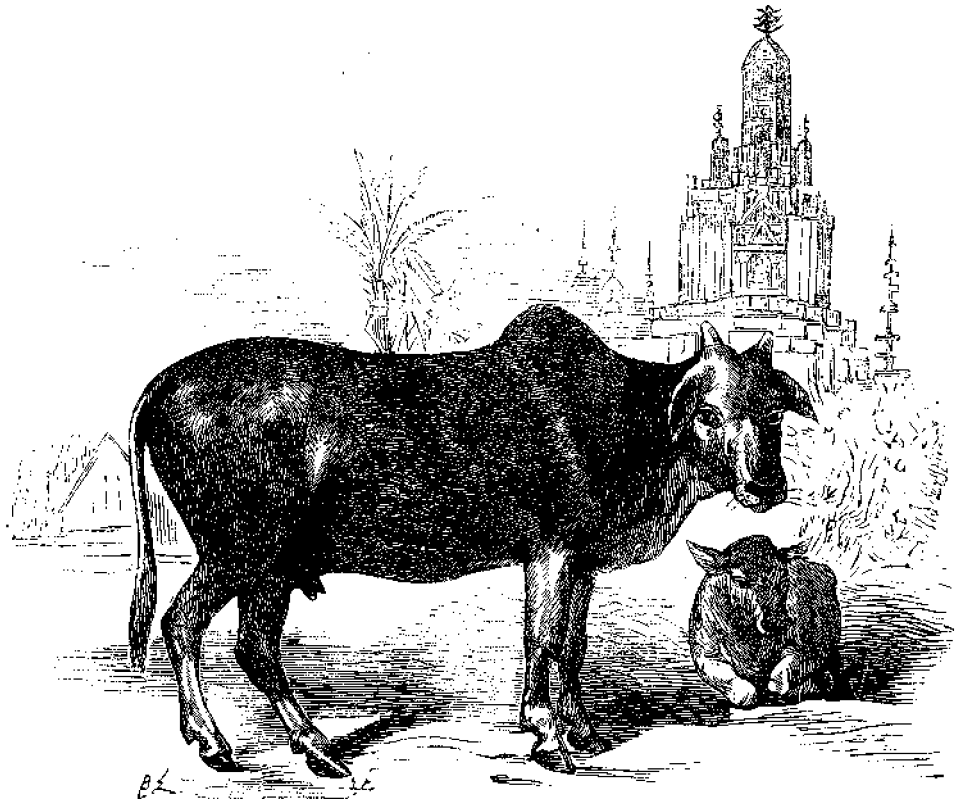
Ἡ πρωτεύουσα τοῦ Θιβέτ ὀνομάζεται Λάσσα, ὅλοι δὲ οἱ κάτοικοι τῆς χώρας συμποσοῦνται εἰς 6,000,000 περίπου ψυχῶν. Ἡ πρωτεύουσα περιέχει 30,000 κατοίκους, περὶ τὸ ἥμισυ δ' αὐτῶν εἶναι Λάμαι, ἦτοι λεφεῖς. Τὸ περιεριστότατον δὲ πάντων μεταξὺ τοῦ παραδόξου τούτου λαοῦ εἶναι ἡ θρησκεία των, ἥτις καλεῖται Λάμα Ἰσμ.

Ὁ ἀρχηγὸς ἢ Πάπας τοῦ Λαμαϊσμοῦ κατοικεῖ εἰς πολυτελεῖς τι μέγαρον εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ κυβερνᾷ τὸν λαὸν κατὰ τρόπον ὁμοιάζοντα μὲ τὸν τρόπον, καθ' ὃν οἱ Πάπαι ἐκυβερνοῦν τὸν Καθολικὸν κόσμον εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Δουθέρου.

Ὅταν ὁ μέγας οὗτος Λάμας ἀποθάνῃ, ὁ λαὸς πιστεύει ὅτι τὸ πνεῦμά του εἰσέρχεται εἰς μικρὸν παιδίον καὶ οὕτως ἐξακολουθεῖ νὰ ζῇ. Ἄλλ' οὐδεὶς γνωρίζει ποῦ τὸ παιδίον τοῦτο εἶναι, οἱ

ἐν τῆς ἐπατείας' ὅταν πλούσιός τις ἀποθάνῃ οἱ Λάμαι οὗτοι ἢ μοναχοί, κάμνουσι μίαν ὁπὴν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διὰ νὰ ἐξέλθῃ τὸ πνεῦμα ἐκείθεν, καὶ τότε λέγουσιν εἰς τοὺς φίλους τοῦ ἀποθανόντος, ὅτι εἰὰν τοὺς πληρώσωσι καλῶς, θὰ κάμωσι πολλὰς λειτουργίας καὶ θὰ ἐλευθερώσωσι τὸ σῶμα τοῦ τεθνεῶτος ἀπὸ τοῦ κριτοῦ τῶν καταχθονίων χωρῶν.

Ἐτερον πολὺ παράξενον ἔθιμον τοῦ λαοῦ τούτου εἶναι ὅτι προσεύχονται διὰ μηχανῆς. Τοι-

δὲ κατώτεροι Λάμαι ἰσχυρίζονται μετὰ τινὰ ἀναζητήσεις ὅτι τὸ ἀνεκάλυψαν.

Ὅταν οἱ μεγάλοι οὗτοι Λάμαι ἀποθνήσκωσιν, τὰ σώματά των καίονται εἰς κλιβάνους, ἐνῶ τὰ σώματα τοῦ λαοῦ μεταφέρονται ἔξω εἰς τοὺς ἄγρους καὶ ἐγκαταλείπονται ἐκεῖ πρὸς βορρῶν τῶν ὀρνέων καὶ τῶν ἰερῶν σκύλων. Οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τῶν Μεγάλων Λάμων ἐνταφιάζεται ἐν Οὐβέτ.

Εἰς τινὰ πράγματα οἱ Λάμαι ὁμοιάζουσι πολὺ τοὺς καθολικοὺς ἱερεῖς, διότι ὅλοι εἶναι καλόγηροι, ζῶντες εἰς μοναστήρια κατὰ ἑκατοντάδας, εἶναι δὲ ἄργοι καὶ ποταποί, ζῶντες

αὐταὶ μηχαναὶ εὐρίσκονται πανταχῶς εἰς ὅλην τὴν χώραν. Τοιαύτας μηχανὰς βλέπει τις εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰς οἰκίας, εἰς τοὺς ναοὺς, εἰς τὰ ὄρη, εἶναι δὲ αἱ μηχαναὶ αὗται ὡς βαρέλια καὶ στρέφονται ἐπὶ ἄξονος ὡς ὁ τροχός. Ἐντὸς τῶν βαρελίων τούτων οἱ ἱερεῖς προσαρμόζουσι μακρὸν ταινίαν ἐν χάρτου, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι γεγραμμένα ὅλγαι λέξεις προσευχῆς. Ὅταν δὲ θέλῃ νὰ προσευχηθῇ τις στρέφει τὴν μηχανὴν ταύτην ὥπως στρέφεται τὸν μύλον τοῦ καφέ, ἢ τὴν σφίγαν. Ἐκάστη δὲ στροφή τοῦ βαρελίου εἶναι καὶ μία προσευχή!

Τοιαῦται προσευχαὶ προσαρμόζονται πολλάκις

Η ἀναγιγνωσκουσα μητήρ.

εις τους ανεμομύλους, ἢ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν οἰκιῶν, διὰ νὰ στρέφονται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου χωρὶς τῆς συνδρομῆς τοῦ ἀνθρώπου, διότι πιστεύουσιν οἱ περλανημένοι ἐκεῖνοι ἄνθρωποι, ὅτι, ὅσον περισσοτέρας φορὰς ἐπαναληφθῶσιν αἱ προσευχαὶ αὐταὶ τόσω καλλίτερον διὰ τὸν προσευχόμενον.

Μέχρις ἐσχάτων δὲν εἶχεν ἐπιτραπῆ ἢ εἰς Θιβὲτ ἐπίσκεψις χριστιανῶν ἱεραποστόλων.

Ἡ ἐν τῇ εσλίδι 1980 εἰκὼν παριστάνει τὴν ἀγγελάδα Ἰὰν μετὰ τοῦ μόσχου τῆς.

Ἡ ΑΝΑΡΡΩΝΥΟΤΕΑ ΜΗΤΗΡ.

Σὲ ἐξοχὴ ποῦ ἄρουρὰ τὴν λούζουε ρυάκια
Π' ἀνθίσουν χίλια λουλούδα ἄραϊα τρυφερὰ,
Ποῦ κελαιδοῦνε χαρῶπὰ λογίων, λογίων πουλάκια
Κ' ὕμνουνε τὸν Πανάγαθο ἡμέριμνα, παιδρά,

Σὲ κάμπο καταπράσινο, σὲ κάμπ' ἀνθοσκάρμενο,
"Ὅπου ἡ φύς' ὀλόχαρῃ μαγεύει τὴν καρδιά,
Ποῦ ἄεράκι ἐλαφρὸ καὶ μοσχομυρισμένο
Χύνει ἄρουσι, καὶ λουλαδιῶν σκορπίζει εὐωδιά.

Εἰκόνα βλέπω θαλκτικὴ, εἰκόνα ζηλεμένη
"Ἄγια μπροστά μου φαίνεται καὶ τρυφερὴ σκηνή,
Σκηνὴ ὅπου αἰώνια στὴ μνήμη μου θὰ μένη
Γιατὶ βαθεῖα τὰ σπλάγγνα μου, βυθιὰ τὰ συγνεῖ.

Μία μητέρα ἄμορφη καὶ νεῖα κολὸ ἄκμα
Κάτ' ἀπὸ δένδρο κάθεται ἄραϊο, σιαερό-
"Ἐχει γλυκὸ χαμόγελο στ' ἀγγελικὸ τῆς στέμα
Μᾶχει κομψὰ βλέμματα καὶ πρόσωπο ὄχρῳ.

Κοντὰ τῆς στέκει ὀλόχαρο καὶ παχουλὸ παιδάκι
"Ἐν ἀγγελοῦσ' ὀλόχουδο μὲ πρόσωπο γλυκὸ
Στὴν ἀγκαλιὰ κρατεῖ γατὶ, στὸ χέρι λουλουδάκι
Καὶ τὸ προσφέρει τῆς μομῆς μὲ χάρι παιδική.

Ἐκεῖνη βλέμμα τρυφερὸ ἀπάνω του στήριζει
Σκύπτει καὶ μ' ἀπερίγραπτη ἀγάπη τὸ φιλεῖ
Δάμ' ἢ χαρὰ στὴν ὄψη τῆς, τὸ μάτι τῆς θακρῦζει
Τὶ τάχα συλλογίζεται ἐκεῖ ποῦ τοῦ μιλεῖ;

Ἄπὸ μεγάλο κίνδυνο σκέπτεται πῶς ἐσώθη
Πῶς πάλι βλέπει τὴν χρυσῆ, τὴ σμαραγδένια γῆ
Πῶς πάλι στὸ παιδάκι τῆς ε' ἀγαπητὸ ἰδῶθη
Καὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδιὰ τὸν Πλάστην εὐλογεῖ.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.

ΟΙ ΤΑΦΟΙ ΤΩΝ ΤΣΑΦΩΝ.

Εἰς τὴν Μητρόπολιν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ὅστις κεῖται πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς . . . , ἐνταφιάζονται οἱ Τσάφοι τῆς Ρωσσίας. Εἶναι ὁ ναὸς οὗτος κτίριον τετραγώνου, ἀσπρισμένον, μὲ πέντε ἐπιχρῶσους κουμπέδες. Ἡ πρώτη ἐκκλησία ἐκτίσθη πρὸς ἀνάμνησιν τῆς λυτρώσεως

τῆς Ρωσσίας ἀπὸ τῆς κείνης ἡττῆς συντέθη τὸ 1333, ἀλλὰ τὸ παρὸν κτίριον ἀνηγέρθη τὸ 1507 ὑπὸ Ἰταλοῦ τινος ἀρχιτέκτονος. Ἐσολήθη ὁμοῦ καὶ ἐβλάβηθη πολλάκις, ἀλλ' ἀμέσως ἀνεκαινίσθη. Ἡδὴ περιέχει πολλὰς χρυσὰς καὶ ἀδαμαντοκολήτους εἰκόνας, οἱ δὲ τοῖχοί του καλύπτονται ὑπὸ Βυζαντινῶν ἀγιογραφιῶν, ἀλλὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ τὸν ναὸν τοῦτον ἐνδιαφέροντα εἶναι τὸ νεκροταφεῖον 47 ἡγεμόνων καὶ ἑνὸς Ἀυτοκράτορος τῆς Ρωσσίας.

Ὁ Ἰβάν ὁ πρῶτος μετέφερεν ἐνταῦθα τὰ ὀστέα τῶν πρώτων ἡγεμόνων, οἵτινες εἶχον ἐνταφιασθῆ ἄλλαχοῦ, οἱ δὲ Ρωμάνοφ ἐνταφιάζοντο ἐνταῦθα μέχρι Πέτρον τοῦ Μεγάλου. Ὁ ἕργονος αὐτοῦ Πέτρος 2ος εἶναι ὁ μόνος, ὅστις ἐκ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐνταφιάσθη ἐνταῦθα.

Οἱ τάφοι εἶναι διηυθετημένοι κατὰ γενεαλογικὴν τάξιν, καλύπτονται δὲ μὲ κάλυμμα ἐκ βελούδου χρώματος ἐρυθροῦ, φέρουν δὲ πλάκα ἐκ χρυσοῦ, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι ἐγγεγραμμένα ἡ ἡμερομηνία τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἡγεμόνος.

Ἀνωθεν δὲ τοῦ τάφου ἐκάστων τῶν ἡγεμόνων τούτων εἶναι ἡ εἰκὼν αὐτοῦ, φέροντος τὸν λευκὸν μανδύαν τῆς στέψεως αὐτοῦ. Τὰ πάντα ἐνταῦθα εἶναι σεμνοπρεπῆ καὶ σοβαρά.

Ἐκαστος Τσάρος, ἀφοῦ εἰσῆλθῆ εἰς τὸν ναὸν τῆς Μεταστάσεως ἔρχεται εἰς τὴν Μητρόπολιν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἵνα φερβύσῃ καὶ προσευχηθῆ μετὰ τῶν τάφων τῶν προγόνων του. Ὁ Καρμασὶν λέγει ὅτι ὁ Δημήτριος, ὁ νικητὴς τοῦ Κουλίκοβο ἦλθεν ἐνταῦθα πρὶν ἐκκινήσῃ εἰς τὴν νικηφόρον αὐτοῦ ἐκστρατείαν, ἐναντίον τῶν Τσαρτάρων τὸ 1380, καὶ ἦδη κεῖται εἰς τὰ πλάγια τοῦ Ἰβάν Κουλίτα, τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ ναοῦ τούτου, καὶ Σιμεῶνος τοῦ Ἀγερώχου, ὅστις ἀπέθανεν ἐκ τῆς πανώλους, ἀφήσας τὴν πρώτην ἐγγραφὴν διαθήκην ἐν Ρωσσίᾳ. Μετ' αὐτὸν ἔρχεται ὁ Βασίλειος ὁ υἱὸς τοῦ Δημητρίου, καὶ Βασίλειος ὁ τυφλὸς, ὅστις εἰσήγαγε τὴν σκληρὰν Τσαρταρικὴν τιμωρίαν τοῦ Κ ν ο ὄ τ ο υ εἰς τὴν Ρωσσίαν.

Ἡ τακτικὴ διαδοχὴ τῶν τάφων ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ Ἰβάν τοῦ Μεγάλου, τοῦ τρίτου ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Ἰβάν. Οὗτος ἦτο εἰς τῶν ἐνδοξοτάτων Μοναρχῶν τῆς ἐποχῆς του, τιμώμενος καὶ σεβόμενος ἀπὸ Ρώμης μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βιέννης μέχρι Κοπεγχάγης. Οὗτος ἐπίστευεν ὡς ὁ Ναπολεὼν εἰς ἐαυτὸν, ὡς ἄνθρωπον τῆς εἰμαρμένης διὰ τῆς βίας δὲ καὶ τῆς πανουργίας κατώρθωσε νὰ ἐδραιώσῃ τὴν Ρωστικὴν κυριαρχίαν, καὶ χωρὶς νὰ νικήσῃ εἰς μάχην τινα, ἐθραιώθησε κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ἐνῶ ἐμ-

νεν ἦσυχος ἐντὸς τοῦ Κράτους του. Αὐτὸς ἦτο ὁ πρῶτος ὅστις ἔλαβε τὴν ἐκωνυμίαν τοῦ Γρομοῦ, ἀλλ' ὅμως τρομερὸς ἦτο εἰς μόνον τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ἀδυνάτους. Εἰς τὰς ἡμέρας του ἡ γυνὰς τῆς πυρρίτιδος καὶ ἡ τέχνη τοῦ χύνειν τηλεβόλα εἰσῆχθησαν κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ἰταλὸς ἀρχιτέκτων ἔκτισε τὸ Κρεμλίνον τῆς Μόσχας καὶ τοῦ Νόβγοροδ, εἶχε δὲ σύζυγον τὴν Σοφίαν Παλαιολόγου τοῦ τελευταίου εἰς τὴν σειρὰν τῆς, ἣτις μετέφθρεν εἰς τὴν Ῥωσσίαν τὴν ἱεροτελεστίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας.

Ἀκολουθεῖ.

ΒΙΒΛΙΟΛΑΤΡΙΚΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ.

(ἰδὲ προηγούμεν. φύλλον).

Τρίτον εἰδωλολατρικὸν θρησκειῶμα εἶναι ὁ **Φετιχισμὸς ἢ θρησκειῶμα τῶν φυλακτηρίων**. Οὗτος ἱπικρατεῖ μεταξὺ τῶν μαύρων τῆς Ἀφρικῆς, εἶναι δὲ ὁ κατώτατος τύπος, ἢ κατωτάτη μορφή ὄλων τῶν θρησκειῶματων. Οἰονδήποτε ἀντικείμενον ἤθελε προσβάλλει τὴν φαντασίαν τινός, ὅταν ἦναι ἔξυπνος, ἢ ὀνειρεύονται περὶ τούτου, ὡς λ. χ. κογχύλιον, ἢ καὶ χαλίκιον φέρεται εἰς τὸν κατασκευαστὴν φυλακτηρίων καὶ μεταποιεῖται εἰς φυλακτήριον, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐνδὸς πνεύματος εἰς αὐτό. Τούτου γενόμενον τὸ φυλακτήριον τοῦτο καθίσταται ἀντικείμενον προσκυνήσεως. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον εἴαν ὁ προσκυνητὴς χάσῃ τὴν πίστιν του εἰς αὐτὸ τὸ καταστράφηι! Οἱ Φετιχισταὶ πιστεύουσιν εἰς τὴν ὑπαρξίν Δημιουργοῦ, ὅστις ἐδημιούργησε μὲν τὸν κόσμον, τὸν ἐγκατέλιπεν ὅμως εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ πονηροῦ πνεύματος, πιστεύεται δὲ ὅτι τὰ φυλακτήρια ταῦτα προφυλάττουσι τὸν φέροντα αὐτὰ ἀπὸ τοῦ πονηροῦ τούτου πνεύματος.

Τέταρτον εἰδωλολατρικὸν θρησκειῶμα εἶναι ὁ **Ταοισμὸς**, ἢ ἀρχαιοτάτη θρησκεία ἐν Κίνα. Κατ' ἀρχὰς μὲν συνίστατο εἰς μίγματι δεισιδαιμονιῶν, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Βουδισμού εἰς τὴν Κίναν τὸ 65 μ. Χ. ὁ Ταοισμὸς μετέστη εἰς τὴν παρούσαν αὐτοῦ μορφήν. Εἶναι σύστημα μαγικῶν ἱεροτελεστιῶν καὶ φυλακτηρίων, καὶ διδάσκει τὴν πολυθεϊάν. Κατὰ τὸ θρησκειῶμα τοῦτο τὸ μαγεῖριον ἔχει τὸν Θεόν του, ἢ ὑγεία τὴν θεάν τῆς, ὁ πλοῦτος τὸν θεόν του, ἢ βροχὴ κτλ. Ἡ ἱερὰ Βίβλος του καλεῖται **Ταο Τε Κίγγ**, ἦτοι Βίβλος τοῦ τρόπου καὶ τῆς ἀρετῆς.

Ἐτέρον εἰδωλολατρικὸν θρησκειῶμα εἶναι ὁ **Σιντοισμὸς**, ἢ ἀρχαία θρησκεία τῆς Ἰαπωνίας. Ἡ

ἱερὰ Βίβλος τῆς ὀνομάζεται **Κοτζίκι**, διδάσκει δὲ ὅτι τὸ σύμπαν ἦλθεν εἰς ὑπαρξίν πρὸ τῶν θεῶν. Συνίσταται δὲ τὸ θρησκειῶμα τοῦτο εἰς τὴν προσκυνῆσιν τῶν προγόνων, ἀλλ' ὑπεχώρησε πολὺ εἰς τὸν Βουδισμόν.

Ἀκολουθεῖ.

ΛΑΤΡΕΙΑ ΓΑΛΩΝ.

Ἡ ἀρχαία Αἴγυπτος ἦτο ὁ παράδεισος τῶν γαλῶν. Ἡ θεὰ Βάστ ἢ Πάστ, ἦτο γαλῆ, ὅλαι δὲ αἱ γαλαὶ οὐσαι ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τοὺς τύπους τῆς, ἦσαν ἱερὰ. Ἐν ὅσῳ δὲ ἔζων ἀπελάμβανον τὸν σεβασμὸν τῶν ἀνθρώπων, ἢ δὲ προσωπική των ἀσφάλεια ἦτο ἐξησφαλισμένη διὰ νόμων λίαν αὐστηρῶν, ἀφοῦ δὲ ἀπέθνησκον ἐνεταφιάζοντο σερνοπρεπῶς. Ἐφερον δὲ σκουλαρικία, καὶ ἐνίοτε πολυτιμὸν τινα κλίθον εἰς τὸ μέτωπον αὐτῶν.

Ὅχι μόνον ἄτομα ἦσαν ἀφιερωμένα εἰς τὴν θεάν Βάστ, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρος πόλις ἦτο ἰδική τῆς, ἢ ὀνομαζομένη Βούβαστις, ἣτις ἦτο εἰδικῶς ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τῆς. Εἰς τὴν ἱεράν ταύτην πόλιν ἐστέλλοντο πολλάκις γαλαὶ πρὸς ἐνταφιασμὸν, ἰδίως ἐκίβναι, αἵτινες ἐλατρεύοντο εἰς τοὺς ναοὺς τῆς θεᾶς Βάστ.

Τινὲς τῶν συγγραφέων ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ ὄνομα γαλῆ ἦτο Μῶ, Μάι, Μᾶω καὶ Μιάου, καὶ ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἐδόθη εἰς τὴν γαλῆν ἐκ τῶν ἤχων, τοὺς ὁποίους ἐκφέρει.

Τινὲς τῶν γαλῶν ἱτηροῦντο πρὸς σεβασμὸν εἰς τὸν ναὸν τῆς Βάστ, ὁ δὲ Ἡρόδοτος μᾶς λέγει περὶ τούτου καὶ ἐν γένει περὶ τῶν ἱερῶν ζῴων, ὅτι ὅχι μόνον τὰ πρὸς συντήρησιν ἀναγκαῖα εἰδίδοντο εἰς αὐτάς, ἀλλὰ καὶ πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδύναντο νὰ ἐκτιμῆσωσιν, οὕτω λ. χ. ἐλούοντο, ἐμυρώνοντο, ἢ ἠλείφοντο μὲ ἔλαιον. Εἶχον δὲ εἰς τὰ δωμάτια των πλεκτοὺς τάπητας καὶ πεποικιλμένα ἐπιπλα, ἐτρέφοντο δὲ μὲ ἄρτον, βουτημένον εἰς γάλα, καὶ μὲ ὀψάρια ἐκ τοῦ Νείλου ποταμοῦ, κομμένα εἰς λωρίδας. Ὅταν δὲ ἀπέθνησκον ἐβαλσαμόνοντο μὲ ἔλαιον κέδρου καὶ ἀρώματα.

Οἰοσδήποτε φονεύων γαλῆν ἢ ἴδιον κατεδικάζετο εἰς θάνατον, ἀδύνατον δὲ νὰ γλυτώσῃ τὴν ζωὴν του καὶ αὐτὸς ὁ Ῥωμαῖος πολίτης, ὅστις κατὰ τύχην ἤθελεν ὑποπίσει εἰς ἐν τοιούτον ἔγκλημα. Ὁ ὄχλος συνήθως ἐφόνευε τὸν ἐγκληματίαν χωρὶς νὰ ἀναμένῃ τὸν τύπον τῆς διαδικασίας ὥστε ἐκ τοῦ φόβου μιᾶς τοιαύτης τιμωρίας, εἴαν τις εὑρισκέν ἐν τῶν ζῴων τούτων νεκρὸν, ἴστα-

το μακράν, και εκραζε μεγαλοφώνως, υποκρινόμενος θλίψιν και διαμαρτυράμενος, ότι τήν εύρε νεκράν! Έτι και εις καιρόν σιτοδείας και πείνας, ότι οι άνθρωποι κατήτων να τρώωσιν ανθρώπινον κρέας, οι Αιγύπτιοι διετήρουν τας γαλάς των.

ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΚΑΙ Η ΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Το Βρετανικόν Κράτος περιλαμβάνει έννέα — 10 εκατομμυριών τετραγωνικών μιλίων, ήτοι σχεδόν τὸ ἐν πέμπτον τῆς ὅλης ἐπιφανείας τῆς γῆς!

Εἶναι τρίς μεγαλειτερον ὅλης τῆς Εὐρώπης, κατὰ 1,500,000 τετ. μίλια μεγαλειτερον τῆς Ῥωσικῆς αυτοκρατορίας, δεκάκις μεγαλειτερον τῆς Γερμανίας, 8,000,000 μιλ. μεγαλειτερον τῆς Γαλλίας και τῶν κτίσεων αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένης και τῆς νήσου Μαδαγάσκάρ και ἐν περίπου μίλιον μικρότερον ὅλης τῆς ἐκτάσεως τῆς Ἀφρικανικῆς Ἠπείρου!

Εἰς τὴν ἀπέραντον ταύτην ἐκτασιν κατοικοῦσι 360,000,000 ψυχαί, περιλαμβάνουσαι πάντας τοὺς τύπους τῆς ἀνθρωπότητος ὑπὸ τὸν ἥλιον! οὕτως ἐξ ὄλου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς τὸ ἐν τέταρτον ἢ τὸ ἐν πέμπτον εἶναι Ἀγγλοὶ ὑπήκοοι!

Ἡ κολοσσιαία αὕτη ἀνάπτυξις ὀφείλεται κυρίως εἰς τοὺς γαιάνθρακας και τὸν σιδηρον, ὅστις ὑπάρχει εἰς τὰς Βρετανικὰς νήσους, ἐπειτα εἰς τὰ ποικίλα ἐργοστάσια τῆς Ἀγγλίας ἰδίως ὅμως εἰς τὴν Ἀγ. Γραφήν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

— **Εὐδαίμονία.** Ἡ Γραφή μᾶς λέγει ὅτι ὁ Οὐρανὸς εἶναι τόπος εὐδαιμονίας, ἀλλὰ τί γνωρίζομεν ἡμεῖς περὶ εὐδαιμονίας; Εὐδαίμονία εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εἶναι πτηνὸν κατὰ τὸ ἦμισον πετρογιαμένον — εἶναι μονοπάτιον ἀνώδεδες μὲ ὄρεν συρίζοντα ἐπ' αὐτοῦ — σταμνιον θετραυμένον ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ ὕδωρ χύνεται πρὶν πτωμεν ἐξ αὐτοῦ — βρεῦμα ἀγαλλιᾶστος, παρακολουθούμενον ὑπὸ καταστρεπτικῆς καταπτώσεως.

Διὰ τὴν μᾶς κόμην νὰ κατανοήσωμεν τὰς χαρὰς τοῦ Οὐρανοῦ ἢ τῆς Γραφῆς μᾶς φέρη εἰς ἓνα ποταμόν. Εἰς τὰς χλοεράς ὄχθας του ἱσταμένοι θεωροῦμεν τὸ βρεῦμά του βέον ἀδιακόπως. Ἄλλ' ἢ ἀκαθαρσία τῶν πόλεων κενώνεται εἰς αὐτόν, και αἱ ὄθαι ξεσχοῦνται και ἀναθυμιάσεις νοσηραὶ ἀναδίδονται ἐξ αὐτοῦ, και οὕτως ἀστοχοῦμεν εἰς τὸ νὰ συλλάβωμεν ἰδέαν τινὰ τοῦ ποταμοῦ τῆς ζωῆς ἐν Οὐρανῷ.

— **Τὸ μέγιστον δένδρον ἐν τῷ κόσμῳ ἀνεκαλύφθη ἐν Καλιφορνίᾳ ἡ περίμετρος δ' αὐτοῦ εἶναι 4 πόδας ἄνω τοῦ ἐδάφους 129 ποδῶν και 5 ποδῶν.**

— **Φρόνιμος γυνή.** Κατὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου τοῦ Β' αἱ κυριαὶ τοῦ Βερολίνου ἀπεράσισαν ὅπως προσφέρουν εἰς τὴν αυτοκράτειραν

δῶρον τι πρὸς ἀνάμνησιν τῆς στέφους τοῦ αυτοκράτορος, πᾶσαι δὲ ὁμοφώνως συνήνεσαν τὸ δῶρον τοῦτον νὰ ἦται ποδῆ ἀκ λευκοῦ μεταξωτοῦ, φέρουσα εἰς τὰ ἄκρα δαντέλα μεγάλης ἀξίας, φέρουσαι τὰ ὀνόματα τῶν τεσσάρων βασιλοπαίδων κεντημένα εἰς στεφάνους.

Ἡ αυτοκράτειρα ἐδέχθη τὸ δῶρον μὲ πολλὴν εὐγένειαν και εὐχαρίστησε τὰς κυρίας, αἵτινες ἐξέλεξαν ὡς δῶρον τὴν ποδῆν, ἥτις εἶναι τὸ ἔμβλημα καλῆς Γερμανικῆς οἰκοκυρίας. Ὁ σύζυγός μου κατ' ἐξοχὴν δὲ εὐχαριστηθῆ, ἐπρόθεσεν. διότι τῷ ἀρέσει πάντοτε νὰ μὲ βλέπη φέρουσαν ἀπρόσθελαν ἐντὸς τοῦ καλατιοῦ!

Ἡ αυτοκράτειρα Αὐγούστα εἶνε 35 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, ὀλίγον ὕψηλότερα τοῦ αυτοκράτορος μὲ κόμην ξανθὴν και φυσιογνωμίαν ἰακράν, ἥτις τὴν κάμνει νὰ φαίνεται νεώτερα παρ' ὅτι εἶναι.

— **Υπολογίζεται** ὅτι εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Νέας Ἀγγλίας ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς κατασκευάζονται κατ' ἔτος 10,800,000,000 καρφίτσαι, ἅλλα δὲ ἐργοστάσια παράγουν 18,000,000,000 ἀκόμη!

— **Τὸ μέγιστον ὕδραγωγεῖον ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι ἐκεῖνο, διὰ τοῦ ὁποίου προμηθεύεται τὸ ὕδωρ τῆς ἠ Λιβερπούλι, ἔχει δὲ μῆκος 68 μιλίων.**

— **Κατὰ τὸ ἔτος 1880 τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ "Γαλ ἔλαβε 5 1/2 εκατομμύρια φράγκα εἰς δωρεὰν και κληροδοτήματα.**

— **Εἰς τὰς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουν ἐν ἐνεργείᾳ 150,000 σιδηροδρόμων, ἐνασχολοῦντες 700,000 ἀνθρώπων.**

— **Μία ἀπὸ τὰς μεγίστας εταιρίας τοῦ Πετρελαίου, ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἐκσυρῇ ἐκ τῶν πηγαδίων τῆς πετρέλαιον κατὰ τὰς Κυριακάς δηλ. νὰ παύη ἡ ἐργασία κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου.**

— **Εἰς τὴν Νέαν Γουίνεαν τῆς Ἀφρικῆς, τὰ μέλη διαφόρων ἐντοπιῶν εὐαγγελικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπιθυμοῦντα νὰ συνεσφῶρωσι κάτι τι πρὸς συντήρησιν τῶν ἱεροποστόλων ἀλλὰ μὴ ἔχοντες χρήματα, συνεσφῆρον ἄλλα λόγχην, ἄλλα ἔρηθ, ἄλλα τυμπανον, ἄλλα λαυμαριᾶν ἐκ κογγολίων κτλ., ἅτινα σκαλῆνα εἰς Ἀγγλίαν ἐπωλήθησαν ὡς περιεργα πράγματα ἀντὶ 3,000 φράγκων! Τὶ δὲν κάμνει ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη διὰ τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν ἄλλων.**

— **Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐκόνων και ἀγαλμάτων ἐπὶ τὸν νοῦν και τὰς διαθέσεις εἶναι ἰσχυρά. Τοῦτου ἕνεκα οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες και Ῥωμαῖοι καθυπέβαλον ἑαυτοὺς εἰς δαπάνας και κόπους διὰ νὰ προμηθευθῶσιν ὠραία ἀγάλματα και εἰκόνας, μὲ τὰ ὁποία ἐστόλιζον τοὺς διαδρόμους, και τὰς αἰθούσας τῶν οἰκιῶν και ἀκόμη τοὺς κήπους των, δημοσίους και ἰδιωτικούς. Ἰδίως εἰς τὰ δωμάτια τοῦ ἕνους πρῆτει νὰ κρεμῶνται εἰκόνας ὠραῖαι, ὥστε ὁ ὀφθαλμὸς νὰ σύρεται πάντοτε εὐάρεστος εἰς αὐτάς.**

— **Περὶ τὸ ἐν ἑκατομμύριον ὑπαλλήλων ἐνησχολήθησαν εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων τῆς Ἰνδικῆς ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως.**

Ξενοδοχεῖα και ξένοι ἐν Ἑλβετίᾳ.

Τὸ καθ' ὅλην τὴν Ἑλβετίαν ξενοδοχεῖα και αἱ οἰκογένειαι δεχομένηαι ξένους διαθέτουσιν 62,800 κλῖνας, ἐφ' ὧν φιλοξενοῦνται κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως 5,724,000 ταξιδιωταί, πληθύνοντες ἑκάστον δι' ὅλα τὰ ἔξοδα κατὰ μέσον ὄρον 72.50 φράγκα, ἥτοι ἐν ὅλῳ 71,548,430. Διὰ τὰ ἄλλα του ἔξοδα, οἷον ὀδοιπορικὰ, διασκεδάσεις κλπ. ἐξοδεύει ὁ ξένος τοῦλάχιστον 10 φράγκα καθ' ἑκάστην ἀποτελοῦντα δι' ὄλου 87,240,000 φράγκων κατ' ἔτος. Οὕτω γόνον ἐκ τῶν ταξεῖ ταξιδιωτῶν ἐσπράττονται κατ' ἔτος ἐν Ἑλβετίᾳ φράγκα 128,785,430! (Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος)

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πότε στρατό; τις ἐπρημηθεύθη ὕδωρ θαυματουργικῶς;
2. Πῶς τὸ αὐτὸ ὕδωρ ἐπρόξενη τὴν καταστροφὴν τοῦ στρατοῦ;
3. Ποῖος κατασκεύασε τὸν ἐξ ἐλεφαντόδοντος οἶκον;